

Sygn. akt I Ca 139/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Arkadiusz Kuta

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 roku w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko I. C.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 14 marca 2014 roku , sygnatura akt IX C 203/14

oddala apelację .

UZASADNIENIE

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od I. C. kwoty 4.537,02 zł z odsetkami i kosztami .

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa .

Sąd Rejonowy w Elblągu wyrokiem z 14 marca 2014 roku powództwo oddalił .

W uzasadnieniu ustalono , że I. C. w dniu 11 kwietnia 2005 roku zawarła z (...) Bankiem Spółka Akcyjną we W. umowę o wydanie karty kredytowej i przyznanie limitu kredytowego . Bank zmienił nazwę na (...) Agricole Bank (...) . Pozwana nie spłaciła zadłużenia , które wraz z opłatami i odsetkami wyniosło na dzień 26 maja 2012 roku 4.537,02 zł . W związku z tym Bank wypowiedział umowę ze skutkiem na 25 września 2010 roku , a w dniu 25 lipca 2012 roku wystąpił z pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym . Wydany w tej sprawie nakaz zapłaty uchylono postanowieniem z 11 października 2012 roku i przekazano sprawę do sądu właściwości ogólnej . Sąd Rejonowy w Elblągu , postanowieniem z 19 marca 2013 roku umorzył postępowanie na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. z uwagi na niewykonanie przez powoda nałożonych nań obowiązków .

Wyjaśniał dalej Sąd Rejonowy , że powództwo oddalono bowiem pozwana zgłosiła zarzut przedawnienia i okazał się on zasadny . Trzyletni okres przedawnienia rozpoczął się z dniem wygaśnięcia umowy i upływał 25 września 2013 roku , a zatem przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie . Przekonywano , że powodowy Bank bezzasadnie twierdził , że dwu lub trzyletni okres przedawnienia liczony od 25 września 2010 roku przerwano wniesieniem

pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym . Wytoczenie takiego powództwa , zakończone umorzeniem postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. , nie przerywa biegu przedawnienia .

Apelację od tego orzeczenia złożył (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. żądając uchylenia wyroku i uznanie , że dokumenty dołączone do akt poświadczają zasadność powództwo . Sądzić należy zatem , że oczekiwano zmiany wyroku i uwzględnienia żądań zgłoszonych w pozwie w całości . Odwoływano się do złożonej wraz z pozwem umowy zawartej przez strony , jej wypowiedzenia i „ wyciągu z banku ” , z którego wynika wysokość zobowiązania . Trzyletni okres przedawnienia roszczeń związanych z działalnością gospodarczą powoda rozpoczął się z chwilą uprawomocnienia się jego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy , to jest w dniu 25 września 2010 roku . Bieg przedawnienia przerwało wniesienie w dniu 25 lipca 2012 roku pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym co potwierdzać ma treść uchwały Sądu Najwyższego wydanej w sprawie III CZP 66/13 .

Sąd Okręgowy w Elblągu ustalił i zważył , co następuje :

Apelacja (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. okazała się bezzasadna i podlegała oddaleniu . Słusznie uznano , że zgłoszony przez I. C. zarzut przedawnienia uzasadnia odmowę zasądzenia świadczenia . Według art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten , przeciwko komu przysługuje roszczenie , może uchylić się od jego zaspokojenia . Nie podziela się natomiast stanowiska Sądu pierwszej instancji odnośnie daty rozpoczęcia biegu okresu przedawnienia bowiem w rzeczywistości rozpoczął się on przed 25 września 2010 roku , w dniu kiedy powód najwcześniej podjąć mógł czynność , od której zależy wymagalność roszczenia . Błędne jest także stanowisko Sądu pierwszej instancji odnośnie nieuwzględnienia powództwa wytoczonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym zakończonym umorzeniem postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. , jako zdarzenia powodującego przerwę biegu przedawnienia . Z uwagi jednak na upływ okresu przedawnienia jeszcze przed dniem wytoczenia powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym (25 lipca 2012 roku) , zagadnienie to utraciło znaczenie dla rozstrzygnięcia .

W postępowaniu uproszczonym , w którym sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego , uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa ((...) § 2 k.p.c.) .

W związku z tym Sąd odwoławczy wyjaśnia , że według art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie . Dowody przeprowadzono w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji . Sąd odwoławczy nie prowadził własnego postępowania dowodowego ani strony o przeprowadzenie dowodów nie wniosły . W szczególności apelacja powodowego Banku nie zawierała wniosków dowodowych . Stąd ocenie poddawano materiał dowodowy zebrany w pierwszej instancji .

Strony związane były umową o wydanie karty kredytowej i przyznanie limitu kredytowego . Umowę wypowiedziano . Stan zadłużenia oraz jego struktura wynika z wyciągu z ksiąg Banku . Pozwana okoliczności te przyznała .

Długotrwała bierność wierzyciela w dochodzeniu służących mu względem dłużnika roszczeń majątkowych pociąga za sobą zmianę treści stosunku prawnego łączącego strony . Po upływie określonego terminu roszczenie ulega przedawnieniu - wprawdzie istnieje nadal , ale dłużnik może uchylić się od jego zaspokojenia (art. 117 k.p.c.) . Stąd ustalenie związania umową , istnienia długu i jego wysokości nie zapobiega oddaleniu powództwa jeżeli pozwany zgłosił zarzut przedawnienia i okazał się on zasadny .

Bieg terminu przedawnienia liczy się od dnia kiedy roszczenie stało się wymagalne . Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego , bieg terminu rozpoczyna się od dnia , w którym roszczenie stałoby się wymagalne , gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120 § 1 k.c.) . Powód wymagalność roszczenia wiązał z wypowiedzeniem umowy o limit kredytowy i kartę . W związku z datą doręczenia pisma z 29 lipca 2010 roku (per aviso) zawierającego oświadczenie o wypowiedzeniu oraz zakreślonym terminem wypowiedzenia zakładano , że umowa wygasła 25 września 2010 roku . W piśmie tym wyjaśniano , że

wypowiedzenie uzasadnia brak wymaganej spłaty minimalnej przez okres co najmniej dwóch miesięcy . Zważywszy na przytoczoną wyżej normę data wygaśnięcia umowy (idąc tokiem rozumowania powoda - także wymagalności) nie będzie się pokrywać z datą , w której rozpoczyna się bieg terminu przedawnienia jeżeli wierzyciel wcześniej podjąć mógł czynność rodzącą wymagalność . Dalej podążając drogą twierdzeń i wywodów prawnych powodowego Banku wskazać należy , że zadłużenie pozwanej z umowy zawartej w dniu 11 kwietnia 2005 roku powstało w dniu 22 kwietnia 2005 roku i polegało na wykorzystaniu w części przyznanego jej limitu zadłużenia . Kwotę wolną wykorzystywano następnie do lipca 2005 roku , dokonując jednokrotnej spłaty - kwoty 50 zł w dniu 7 czerwca 2005 roku . Pozwana nie zwróciła kwoty kredytu , odsetek i innych kosztów przewidzianych umową (patrz informacje o rachunku , wyciągi z rachunku karty 23 – 26) . Powód nie dochodził roszczeń przed 25 lipca 2012 roku (data złożenia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym) ani nie wskazywał na inne zdarzenia powodujące przerwę lub zawieszenie biegu przedawnienia . Brak wymaganej spłaty minimalnej przez przewidziany umową okres , jako warunek podjęcia przez Bank czynności rodzącej wymagalność wierzytelności , to jest dokonania wypowiedzenia umowy , występował już w 2005 roku . W każdym zatem przypadku okres przedawnienia roszczeń względem I. C. (nie dłuższy niż 3 lata) , liczony według zasady z art. 120 § 1 zdanie drugie k.c. , upływał przed 25 lipca 2012 roku . Stąd uwzględnienie zarzutu przedawnienia .

W tym stanie rzeczy , na mocy art. 385 k.p.c. , apelację oddalono .